

ADVENT

SVĚTLO ADVENTNÍHO VĚNCE POSTUPNĚ PROZAŘUJE NÁŠ VŠEDNÍ ŽIVOT

V adventu si do bytu dáváme adventní věnec, na kterém postupně rozsvěcujeme čtyři svíce, které symbolizují Ježíše Krista jako Světlo, které osvětluje náš všední život. Adventní věnec je zároveň i symbolem věnce vítězů. Dáváme si jej proto do bytu s důvěrou v to, že se náš život ve spojení s Bohem zdaří, že Bůh scelí a narovná vše zlomené a nalomené v našem životě, že nakonec v našem životě zvítězí dobro, láska a světlo...

VYHLÍŽÍME TOHO, KTERÝ NAPLŇUJE NAŠE NEJHLUBŠÍ TOUHY

V adventu vyhlížíme Toho, který osvětluje a proměňuje náš život, a který naplňuje naše nejhlubší touhy. Náš život se ale může zdařit jen tehdy, jestliže hledíme na něco většího, na Boha, který přebývá v nás a mezi námi a spojuje nás navzájem hlouběji, než to dokážou naše city.

RŮZNÉ STRÁNKY ADVENTU

V adventu slavíme a očekáváme Kristův příchod. V tomto očekávání máme přicházet i k sobě samým. Máme vstoupit do vlastního srdce, v němž již Kristus přebývá. Když do něj dospějeme, pak zde zažijeme společenství s Kristem.

Očekávání Kristova příchodu má různé stránky. Nyní, v tomto okamžiku, čekáme na jeho příchod do svého srdce. Očekáváme ale i jeho konečný příchod při konci světa. A čekáme také na jeho příchod během svého vlastního umírání. Když zemřeme, svět pro nás končí. Tak zažíváme ten příchod, na který nyní čekáme. A tak má Kristův příchod také co do činění i s naším umíráním. Jde ale o čekání plné naděje, takové čekání, které rozevívá doširoka naše srdce.

Očekávání Ježíšova příchodu v adventní době může naše srdce rozevřít a osvobodit pro to, aby v něm již dnes mohl přebývat Bůh.

V adventní době říká Bůh každému z nás: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj“ (Iz 43,1).

Se svolením zpracováno podle knihy Anselm Grün / Leo Fijen: *Rok, kdy zemřel můj otec*, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství - www.kna.cz
Redakčně upraveno.

Více k tématu advent: www.vira.cz